

ЗВОНОВ Василь Олексійович (04. 04. 1929, м. Белозерськ, нині Вологод. обл., РФ — 24. 12. 2008, Москва) — фахівець у галузі ДВЗ. Доктор технічних наук (1988), професор (1989). Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1990). Закін. Вище військ.-мор. інж.

училище (Ленінград, нині С.-Петербург, 1953). Служив у ВМФ (1953-56); працював на виробництві (1956-58); у Харків. політех. інституті (1959-63); від 1964 (з перервою) — у Ворошиловгр. маш.-буд. інституті (нині Сх.-укр. університет, Луганськ): від 1967 — завідувач кафедри ДВЗ, від 1975 — проректор з наукової роботи, від 1992 — завідувач кафедри екології та безпеки життєдіяльності; від 1998 — заступник директора, від 2001 — зав. н.-д. відділу Центр. н.-д. автомоб. і автомотор. інституту (Москва). 1977-81 — в Індій. інституті нафти. Досліджував проблеми покращення екол. показників ДВЗ.

Основні праці

Токсичность двигателей внутреннего сгорания. Москва, 1973; 1981; Двигатели Стирлинга. Москва, 1977 (співавтор); Метанол как топливо для транспортных двигателей. Х., 1990 (співавтор); Образование загрязнений в процессах сгорания. Лг., 1998; Экологическая безопасность автомобиля в полном жизненном цикле. Москва, 2001 (співавтор).

О. В. Єпіфанова

Бібліографічний опис:

Звонов Василь Олексійович / О. В. Єпіфанова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16664>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).